

Phẩm 3: NHÂM CHÁN THÂN

Lợi dưỡng cùng tiếng khen
Ăn uống và đồ nằm
Không có chút mong cầu
Chúng làm gì ta được?
Thân này thật đáng ghét
Gây hại như kẻ thù
Tạo tác mọi tội lỗi
Thường thích phi phạm hạnh.
Lại nữa sắc thân này
Là chỗ các bệnh nương
Tràn đầy đồ bất tịnh
Vật tội ác khôn lường.
Thân và tâm chung sống
Chẳng hiểu biết xét suy
Phút chốc đã lìa đời
Sắc xấu thật đáng sợ.
Ba duyên thọ, noãn, thức
Cùng lúc đã ra đi
Như cây khô vô tri
Thân rã nước dơ rỉ.
Kẻ ngu lúc tráng kiện
Mê loạn, kiêu ngạo nhiều
Biến đổi từng giây lát
Bất chợt đã già suy.
Ỵ giàu nên sa đọa
Tạo ra mọi nghiệp ác
Kẻ này khi lâm chung
Chịu cực khổ, bức não.
Người không thích chánh pháp
Khác nào kẻ phi nhân
Quay lưng thành Niết-bàn
Nương ở nơi tà đạo.
Tu tập mọi phước báo
Nhờ đó sinh cõi người
Hãy chèo thuyền trí tuệ
Vượt hẳn biển ba cõi.
Thân này như ánh chớp
Tựa thành Càn-thát-bà
Cớ sao lại vui giận
Với những người xung quanh.
Thân này không bền chắc
Thay đổi từng sát-na
Tâm này luôn dua nịnh

Sao khỏi sợ già chết.
Thân thành áp bệnh tật
Là nhà vườn ưu não
Lại như những ruộng đất
Mọc cây thiện, bất thiện.
Người trang nghiêm thân mình
Bằng thí, giới, từ, trí
Chỉ nhân duyên tốt ấy
Bền vững chắc chắn nhất.
Lại nữa thân sắc này
Là chỗ các côi nương
Những ai khéo giác ngộ
Sớm đạt được giải thoát.
Hiểu rõ bản thân mình
Hư giả cố phân biệt
Kẻ ham thích thân người
Ngu si không giải thoát.
Bên ngoài đủ vật báu
Nhưng trong không tịch tĩnh
Khéo hiểu rõ thân này
Thoát khỏi mọi ưu sầu.
Do giữ chặt của cải
Nên khổ não thêm nhiều
Lo sợ liên sinh theo
Lạ giặc, quan, nước, lửa.
Xa lìa của phi pháp
Không có các chướng ngại
Vứt bỏ được an lạc
Giữ lấy tự gây lỗi.
Hãy thấu rõ như thật
Tướng uẩn, giới ta, người
Tu định, trì kinh điển
Đốt sạch núi não phiền.
Vì vậy người có trí
Khéo quán xét thân mình
Hiểu rõ tánh giới nó
Là bậc được giải thoát.

M

Phẩm 4: XA LÌA BẤT THIỆN

Kẻ luôn luôn khát ái
Năm thứ dục thế gian
Do đó tâm loạn động
Điều ác theo đó tăng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thấy sắc thân người nữ
Tham đắm không hề quên
Chẳng hiểu nó vô thường
Điều ác theo đó tăng.
Do lòng tham si đố
Nên sinh tử thêm nhiều
Phàm phu không hiểu biết
Điều ác theo đó tăng.
Kẻ ham thích buông lung
Thọ mạng chẳng lâu dài
Không chánh trí suy xét
Điều ác theo đó tăng.
Tham lam không biết đủ
Xa xỉ cho thân mình
Sinh trạo cử, vô tâm
Điều ác theo đó tăng.
Thường bị sáu trần cấu
Và năm dục kéo lôi
Chẳng hiểu rõ ba đời
Điều ác theo đó tăng.
Tham đắm những người thân
Không biết là hoại diệt
Quyến luyến sinh tâm giận
Điều ác theo đó tăng.
Xưa đam mê cảnh dục
Nên gây hoại đời sau
Vì tâm không tịch tĩnh
Điều ác theo đó tăng.
Thọ hưởng vui giàu có
Ân ái chợt xa lìa
Không xét nhân khổ trước
Điều ác theo đó tăng.
Bị dục nhiễm mê loạn
Như cá chui vào lưới
Trói buộc không tự thoát
Điều ác theo đó tăng.
Ngu phu thường tham đắm
Không biết lỗi dục vọng
Bị ngu si mê loạn
Điều ác theo đó tăng.
Nuôi nhiều người yêu mến
Ra đi chỉ một mình
Bị lưới nghiệp ràng buộc
Điều ác theo đó tăng.
Mê mờ nơi chánh đạo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Không biết vượt ba cõi
Chẳng hộ trì các căn
Điều ác theo đó tăng.
Có giới mà không giữ
Thích gây điều tổn nã
Phá hoại trong chánh pháp
Điều ác theo đó tăng.
Vớ tội, phước, giảm, tăng
Nghe qua như cầm điếu
Tựa trẻ ngu chơi đùa
Điều ác theo đó tăng.
Bỏ vườn rừng vắng lặng
Trôi dạt nơi thẳm cảnh
Ham thích vui chơi mãi
Điều ác theo đó tăng.
Rời hang cốc thanh tịnh
Đến cung điện, ao sen
Do tham đắm dục lạc
Điều ác theo đó tăng.
Tuy thích ăn uống ngon
Không oai đức sáng suốt
Tạo nghiệp duyên phi pháp
Điều ác theo đó tăng.
Kẻ ngu si như thế
Không hề có giác, tri
Bị gió nghiệp thổi bay
Luân hồi trong ba cõi.
Hoặc sinh nơi tốt đẹp
Buông lung nên đọa lạc
Do biếng nhác, si mê
Không đoạn trừ tội lỗi.
Ai trừ bỏ năm dục
Được an ổn tối thượng
Như chư Phật, Thánh nhân
Không tham, không ưu nã.
Suốt đêm thường tu tập
Giải thoát những nhiễm ô
Đạt an vui tịch tĩnh
Bậc Mâu-ni Tối Tôn.
Kẻ ham thích năm dục
Đọa trong các đường ác
Không có công năng nào
Đành chịu các báo khổ.
Vì vậy người có trí
Không đắm đuối dục lạc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chúng là nhân luân hồi
Nhất định chịu đau khổ.
Ở núi báu cõi trời
Vườn rừng ao sạch đẹp
Do vui chơi nhiễm đắm
Nên phải bị đọa lạc.
Cây báu ở cõi trời
Bao quanh dòng suối mát
Vì nhân duyên tham dục
Nên phải bị đọa lạc.
Cung điện báu cõi trời
Thơm sạch thật đáng yêu
Phá giới, làm việc ác
Nên phải bị đọa lạc.
Âm nhạc hay cõi trời
Nghe qua đều thích ý
Vì tham chấp, biếng nhác
Nên phải bị đọa lạc.
Nếu với tâm đắm vướng
Luôn nghĩ đến cảnh dục
Không chánh trí tư duy
Làm sao được an ổn?
Như trẻ thơ không trí
Sao tu tạo phước đức?
Sau khi bị đọa lạc
Tự chịu nghiệp báo kia.
Kẻ tạo nghiệp bất thiện
Lại mong được quả vui
Nhân ấy thật chẳng hợp
Ngu phu tâm vọng cầu.
Không siêng năng tu tập
Thí, giới và chánh tuệ
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lôi đi;
Thiếu trí, làm nghiệp quả
Thường tạo các tội lỗi
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lôi đi;
Bị lửa tham thiêu đốt
Không biết khổ luân hồi
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lôi đi;
Do tiếng chuông ái tình
Sinh khổ não biệt ly
Kẻ ngu ngay khi ấy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bị thần chết lời đi;
Không lo sợ luân hồi
Tâm chạy theo cảnh sắc
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lời đi;
Sống lo sợ, bệnh, nạn
Nhưng không hề chán xa
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lời đi;
Bị thầy bạn xấu ác
Dắt vào đường luân hồi
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lời đi;
Tâm suy xét xằng bậy
Trái với lý chân chánh
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lời đi;
Tự làm việc phi pháp
Tạo lo sợ sinh tử
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lời đi;
Thường nói lời ô nhiễm
Tâm nào biết tội phước
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lời đi;
Do tập khí tham ái
Không thích pháp chân thật
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lời đi;
Cầu khoái lạc cho mình
Gây tổn hại chánh pháp
Kẻ ngu si tham dục
Bị thần chết lời đi;
Hãy nhất tâm chuyên chú
Tu trì các nghiệp tịnh
Trừ bỏ nghiệp bất thiện
Là người có trí tuệ.
Chư Thiên tham Thiên lạc
Không thích tu thí, giới
Thường sinh tâm phóng dật
Nhất định sẽ đọa lạc.
Có núi báu cõi trời
Trang sức các châu báu
Lưu ly làm đỉnh núi
Sánh ngang ngọn Tu-di.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trời nào sinh ở đó
Hiện sống sau khi chết
Nếu sinh tâm phóng dật
Sẽ bị trôi lăn mãi.
Có đất thật sạch đẹp
Rừng cây lùa gió mát
Nếu sinh tâm phóng dật
Sẽ bị trôi lăn mãi.
Có ao sen thù thắng
Cánh vàng, cọng lưu ly
Nếu sinh tâm phóng dật
Sẽ bị trôi lăn mãi.
Nơi sông nước hữu tình
Chim quý đều bay đến
Nếu sinh tâm phóng dật
Sẽ bị trôi lăn mãi
Xe cộ quý, tốt đẹp
Lầu gác thật nguy nga
Nếu sinh tâm phóng dật
Sẽ bị trôi lăn mãi.
Tướng trạng luân hồi ấy
Đều do mê cảnh dục
Cớ sao người có trí
Không sinh tâm chán bỏ.
Thích làm việc phóng dật
Sinh tử càng thêm nhiều
Không xa lìa năm dục
Sẽ chịu khổ não lớn.
Đồ tế trối súc vật
Không để chúng chạy thoát
Bà con buộc thân mình
Làm sao giải thoát được.
Lại nữa Thiên chúng ấy
Luôn thích những dục lạc
Không biết nhân sinh diệt
Chẳng khác kẻ ngu si.
Các chúng sinh như vậy
Bị buông lung lôi kéo
Càng tăng trưởng ngu si
Đến chết không tỉnh ngộ.
Tâm luôn tạo nghiệp ác
Bị thần chết hàng phục
Lửa dục càng thiêu đốt
Thêm hối hận sau này.
Thích làm việc phi pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chắc chắn đọa luân hồi
Kể ấy lúc lâm chung
Lo sợ không người cứu.
Không khéo chọn pháp lành
Luôn thích nơi hoan lạc
Phút chốc đã xa rời
Phải chịu khổ biệt ly.
Ngày đêm giảm thọ mạng
Trong khoảnh khắc sát-na
Thân chết đã gần kề
Nên biết không tránh được.
Người trí thấy sinh diệt
Than thở lại buồn thương
Bỏ ngu si, phóng dật
Lìa cấu, được thanh tịnh.
Xét tướng diệt ta người
Sao mặc tình tạo ác
Tâm rời bỏ tội lỗi
Sẽ được vui tịch tịnh.
Không phóng dật hơn hết
Là lời Như Lai dạy
Người hiểu được vô thường
Trừ bỏ mọi bất thiện.*

M